श्रितानि प्रपद्यते, स्वयैवैनं तद्देवतया स्वेन छंदसा समर्धयति. शिक्षमाणस्य देवेति शिक्षते वा एष यो यजते. क्रतुं दक्षं वरुण संशिशाधीति वीर्यं प्रज्ञानं वरुण संशिशाधीत्येव तदाह. ययाति विश्वा दुरिता तरेम सुतर्माणमधि नावं रुहेमेति यज्ञो वै सुतर्मा नौः; कृष्णाजिनं वै सुतर्मा नौर्वाग्वै सुतर्मा नौः, वाचमेव तदारुह्य तया स्वर्गं लोकमभि संतरति. ता एता अष्टावन्वाह रूपसमृद्धा. एतद्वै यज्ञस्य समृद्धं यद्रूपसमृद्धं यत्कर्म क्रियमाणमृगभिवदति. तासां त्रिः प्रथमामन्वाह; त्रिरुत्तमां, ता द्वादश संपद्यंते. द्वादश वै मासाः संवत्सरः; संवत्सरः प्रजापतिः; प्रजापत्यायतनाभिरेवाभी राध्नोति य एवं वेद. त्रिः प्रथमां त्रिरुत्तमामन्वाह, यज्ञस्यैव तद्बर्सौ नह्यति स्थेम्ने बलायाविस्रंसाय ॥ १३ ॥

अन्यतरोऽनड्वान्युक्तःस्यादन्यतरो विमुक्तोऽथ राजानमुपावहरेयुर्यदुभयोर्विमुक्तयोरुपावहरेयुः पितृदेवत्यं राजानं कुर्युर्यद्युक्तयोरयोगक्षेमः, प्रजा विंदेत् ताः प्रजा परिप्लवेरन्. यो ऽनड्वान्विमुक्तस्तच्छालासदां प्रजानां रूपं, यो ऽयुक्तस्तच्चक्रियाणां. ते ये युक्ते ऽन्ये विमुक्ते न्य उपावहरंत्युभावेव ते क्षेमयोगौ कल्पयंति. देवासुरा वा एषु लोकेषु समयतंत. तत एतस्यां प्राच्यां दिश्ययतंत; तांस्ततो ऽसुरा अजयंस्त दक्षिणस्यां दिश्ययतंत. तांस्ततो ऽसुरा अजयंस्ते प्रतीच्यां दिश्ययतंत तांस्ततो ऽसुरा अजयंस्त उदीच्यां दिश्ययतंत. तांस्ततो ऽसुरा अजयंस्त उदीच्यां प्राच्यां दिश्ययतंत; ते ततो न पराजयंत; सैषा दिगपराजिता तस्मादेतस्यां दिशि यतेत वा यातयेद्वेश्वरो हानृणा कर्तोस्ते देवा अब्रुवन्नराजतया वै नो जयंति राजानं करवामहा इति तथेति ते सोमं राजानमकुर्वंस्ते सोमेन राज्ञा सर्वा दिशो जयन्न्. एष वै सोमो राजा यो यजते प्राचि तिष्ठत्यादधाति, तेन प्राचीं दिशं जयति तं दक्षिणा